

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 43

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 ianuarie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 593 din 31 octombrie 2023 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie	2–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
14. — Hotărâre pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare și modernizare sediul central al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, situat în Calea Victoriei nr. 19, sectorul 3, municipiul București”	13–14
15. — Hotărâre privind închirierea imobilului 5055 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
25.007. — Ordin al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse privind aprobarea Ghidului specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență — sesiunea a II-a, în cadrul apelului de proiecte PNRR/2024/C13/11, componenta 13 — Reforme sociale, investiția I1: Crearea unei rețele de centre de zi pentru copiii expuși riscului de a fi separați de familie	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 593**

din 31 octombrie 2023

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie

Marian Enache — președinte
 Mihaela Ciochină — judecător
 Cristian Deliorga — judecător
 Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
 Gheorghe Stan — judecător
 Livia Doina Stanciu — judecător
 Elena-Simina Tănăsescu — judecător
 Varga Attila — judecător
 Cristina Titirișcă — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror
 Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, excepție ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în Dosarul nr. 10.813/299/2020 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 221D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 222D/2021, nr. 263D/2021, nr. 305D/2021—nr. 310D/2021, nr. 312D/2021—nr. 317D/2021, nr. 424D/2021—nr. 428D/2021, nr. 594D/2021—nr. 597D/2021, nr. 658D/2021, nr. 659D/2021, nr. 671D/2021, nr. 719D/2021—nr. 724D/2021, nr. 785D/2021, nr. 802D/2021, nr. 803D/2021, nr. 811D/2021, nr. 815D/2021, nr. 816D/2021, nr. 859D/2021, nr. 862D/2021, nr. 865D/2021, nr. 867D/2021, nr. 868D/2021, nr. 878D/2021, nr. 879D/2021, nr. 891D/2021, nr. 910D/2021, nr. 926D/2021, nr. 947D/2021, nr. 955D/2021, nr. 1.037D/2021—nr. 1.040D/2021, nr. 1.072D/2021—nr. 1.075D/2021, nr. 1.093D/2021, nr. 1.098D/2021, nr. 1.128D/2021, nr. 1.129D/2021, nr. 1.244D/2021—nr. 1.246D/2021, nr. 1.263D/2021, nr. 1.264D/2021, nr. 1.265D/2021, nr. 1.313D/2021, nr. 1.363D/2021—nr. 1.370D/2021, nr. 1.419D/2021, nr. 1.473D/2021, nr. 1.477D/2021, nr. 1.500D/2021, nr. 1.509D/2021, nr. 1.515D/2021, nr. 1.539D/2021, nr. 1.540D/2021, nr. 1.542D/2021, nr. 1.575D/2021, nr. 1.583D/2021, nr. 1.584D/2021, nr. 1.601D/2021, nr. 1.631D/2021, nr. 1.647D/2021—nr. 1.652D/2021, nr. 1.666D/2021—nr. 1.668D/2021, nr. 1.682D/2021, nr. 1.683D/2021, nr. 1.709D/2021, nr. 1.710D/2021, nr. 1.723D/2021, nr. 1.745D/2021—nr. 1.748D/2021, nr. 1.767D/2021, nr. 1.781D/2021, nr. 1.793D/2021, nr. 1.809D/2021, nr. 1.812D/2021, nr. 1.814D/2021—nr. 1.816D/2021, nr. 1.831D/2021, nr. 1.863D/2021—nr. 1.865D/2021, nr. 1.871D/2021, nr. 1.872D/2021, nr. 1.876D/2021, nr. 1.877D/2021, nr. 1.941D/2021—nr. 1.943D/2021, nr. 1.950D/2021, nr. 1.956D/2021, nr. 1.964D/2021, nr. 1.983D/2021, nr. 2.020D/2021, nr. 2.021D/2021, nr. 2.026D/2021, nr. 2.028D/2021, nr. 2.029D/2021, nr. 2.031D/2021, nr. 2.037D/2021, nr. 2.041D/2021—nr. 2.043D/2021, nr. 2.046D/2021, nr. 2.090D/2021, nr. 2.117D/2021, nr. 2.118D/2021, nr. 2.124D/2021, nr. 2.140D/2021, nr. 2.147D/2021, nr. 2.165D/2021, nr. 2.186D/2021,

nr. 2.187D/2021, nr. 2.189D/2021, nr. 2.190D/2021, nr. 2.192D/2021, nr. 2.193D/2021, nr. 2.210D/2021, nr. 2.253D/2021—nr. 2.255D/2021, nr. 2.276D/2021—nr. 2.281D/2021 și nr. 2.292D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în dosarele nr. 10.813/299/2020, nr. 21.502/299/2020, nr. 75/299/2020, nr. 10.394/299/2019, nr. 10.468/299/2020, nr. 11.101/299/2020, nr. 11.113/299/2020, nr. 14.180/299/2020, nr. 17.855/299/2020, nr. 21.485/299/2020, nr. 20.985/299/2020, nr. 10.080/299/2020, nr. 11.833/299/2020, nr. 11.843/299/2020, nr. 11.831/299/2020, nr. 33.102/299/2020, nr. 33.797/299/2020, nr. 11.798/299/2020, nr. 37.069/299/2020, nr. 20.987/299/2020, nr. 21.500/299/2020, nr. 19.861/299/2020, nr. 19.891/299/2020, nr. 19.172/299/2020, nr. 1.534/299/2021, nr. 41.414/299/2020, nr. 11.908/299/2020, nr. 21.487/299/2020, nr. 679/299/2021, nr. 1.542/299/2021, nr. 24.544/299/2020, nr. 9.568/299/2020, nr. 27.661/299/2020, nr. 5.177/299/2021, nr. 5.963/299/2021, nr. 681/299/2021, nr. 21.294/299/2020, nr. 687/299/2021, nr. 1.538/299/2021, nr. 20.983/299/2020, nr. 11.149/299/2020, nr. 9.510/299/2021, nr. 21.145/299/2020 și nr. 36.452/299/2020 ale Judecătorei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 11.531/299/2019, nr. 27.438/299/2018, nr. 31.869/299/2018, nr. 8.681/299/2019, nr. 8.684/299/2019, nr. 2.020/299/2019, nr. 13.266/299/2019, nr. 30.194/299/2019, nr. 12.052/299/2019, nr. 28.020/299/2019, nr. 22.824/299/2019, nr. 30.198/299/2019, nr. 30.961/299/2019, nr. 30.193/299/2019, nr. 11.528/299/2019, nr. 12.601/299/2019, nr. 29.039/299/2018, nr. 35.160/299/2018 și nr. 2.835/299/2019 ale Tribunalului București — Secția a VI-a civilă, în dosarele nr. 30.794/325/2019, nr. 25.814/325/2020, nr. 29.240/325/2020, nr. 807/325/2020, nr. 18.869/325/2020, nr. 25.054/325/2020, nr. 25.826/325/2020, nr. 12.596/325/2020, nr. 27.592/325/2020, nr. 379/325/2021, nr. 33.061/325/2020, nr. 31.699/325/2020, nr. 29.041/325/2020, nr. 27.466/325/2020, nr. 29.243/325/2020, nr. 4.144/325/2021, nr. 6.295/325/2021, nr. 27.587/325/2020, nr. 3.213/325/2021 și nr. 6.732/325/2020 ale Judecătorei Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 19.626/325/2020, nr. 26.208/325/2020, nr. 27.463/325/2020, nr. 25.821/325/2020, nr. 25.057/325/2020, nr. 29.039/325/2020, nr. 25.042/325/2020, nr. 25.335/325/2020, nr. 35.382/325/2019, nr. 29.042/325/2020, nr. 34.627/325/2020, nr. 25.059/325/2020, nr. 2.172/325/2021, nr. 31.701/325/2020, nr. 3.194/325/2021, nr. 4.408/325/2021 și nr. 5.193/325/2021 ale Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 2.727/299/2020, nr. 7.634/299/2020, nr. 10.800/299/2020, nr. 11.817/299/2020, nr. 22.358/299/2020, nr. 26.925/299/2020, nr. 30.136/299/2020, nr. 19.889/299/2020, nr. 34.675/299/2020, nr. 30.387/299/2020, nr. 8.961/94/2020, nr. 33.129/299/2020, nr. 21.146/299/2020, nr. 33.345/299/2020, nr. 20.986/299/2020, nr. 12.725/299/2020, nr. 10.066/299/2020, nr. 31.945/299/2020, nr. 19.898/299/2020, nr. 19.610/299/2020, nr. 21.295/299/2020, nr. 38.308/299/2019, nr. 36.331/299/2020, nr. 1.539/299/2021, nr. 15.632/299/2020,

nr. 30.389/299/2020, nr. 30.385/299/2020, nr. 34.697/299/2020, nr. 4.906/299/2021, nr. 8.872/299/2021, nr. 33.848/299/2020, nr. 11.823/299/2020, nr. 19.607/299/2020, nr. 20.977/299/2020, nr. 1.543/299/2021, nr. 18.999/299/2019, nr. 686/299/2021, nr. 1.510/299/2021, nr. 1.514/299/2021 și nr. 5.013/299/2021 ale Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția I civilă, în Dosarul nr. 35.158/299/2018 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă, în Dosarele nr. 7.532/325/2020, nr. 23.395/325/2019, nr. 11.592/325/2019, nr. 13.337/325/2019, nr. 19.858/325/2019, nr. 22.558/325/2019, nr. 23.004/325/2019, nr. 23.662/325/2019, nr. 19.167/325/2020, nr. 8.919/325/2020, nr. 7.530/325/2020, nr. 26.007/325/2020, nr. 11.188/325/2020, nr. 21.029/325/2020, nr. 26.006/325/2020 și nr. 10.232/325/2020 ale Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 12.688/215/2020 al Judecătoriai Craiova — Secția I civilă, în dosarele nr. 21.430/303/2020, nr. 17.257/303/2020 și nr. 17.717/303/2020 ale Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, în dosarele nr. 2.866/298/2020, nr. 2.868/298/2020, nr. 2.875/298/2020, nr. 2.879/298/2020 și nr. 2.873/298/2020 ale Judecătoriai Sebeș, în Dosarul nr. 1.838/298/2020 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, precum și în Dosarul nr. 1.005/301/2020 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă. De asemenea, președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 672D/2021, nr. 827D/2021 și nr. 956D/2021, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate, invocată de Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A. din Voluntari, Ilfov în Dosarul nr. 23.041/94/2019 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă, în Dosarul nr. 24.532/215/2019 al Tribunalului Dolj — Secția a II-a civilă și în Dosarul nr. 2.824/182/2020 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 222D/2021, nr. 263D/2021, nr. 305D/2021—nr. 310D/2021, nr. 312D/2021—nr. 317D/2021, nr. 424D/2021—nr. 428D/2021, nr. 594D/2021—nr. 597D/2021, nr. 658D/2021, nr. 659D/2021, nr. 671D/2021, nr. 672D/2021, nr. 719D/2021—nr. 724D/2021, nr. 785D/2021, nr. 802D/2021, nr. 803D/2021, nr. 811D/2021, nr. 815D/2021, nr. 816D/2021, nr. 827D/2021, nr. 859D/2021, nr. 862D/2021, nr. 865D/2021, nr. 867D/2021, nr. 868D/2021, nr. 878D/2021, nr. 879D/2021, nr. 891D/2021, nr. 910D/2021, nr. 926D/2021, nr. 947D/2021, nr. 955D/2021, nr. 956D/2021, nr. 1.037D/2021—nr. 1.040D/2021, nr. 1.072D/2021—nr. 1.075D/2021, nr. 1.093D/2021, nr. 1.098D/2021, nr. 1.128D/2021, nr. 1.129D/2021, nr. 1.244D/2021—nr. 1.246D/2021, nr. 1.263D/2021, nr. 1.264D/2021, nr. 1.265D/2021, nr. 1.313D/2021, nr. 1.363D/2021—nr. 1.370D/2021, nr. 1.419D/2021, nr. 1.473D/2021, nr. 1.477D/2021, nr. 1.500D/2021, nr. 1.509D/2021, nr. 1.515D/2021, nr. 1.539D/2021, nr. 1.540D/2021, nr. 1.542D/2021, nr. 1.575D/2021, nr. 1.583D/2021, nr. 1.584D/2021, nr. 1.601D/2021, nr. 1.631D/2021, nr. 1.647D/2021—nr. 1.652D/2021, nr. 1.666D/2021—nr. 1.668D/2021, nr. 1.682D/2021, nr. 1.683D/2021, nr. 1.709D/2021, nr. 1.710D/2021, nr. 1.723D/2021, nr. 1.745D/2021—nr. 1.748D/2021, nr. 1.767D/2021, nr. 1.781D/2021, nr. 1.793D/2021, nr. 1.809D/2021, nr. 1.812D/2021, nr. 1.814D/2021—nr. 1.816D/2021, nr. 1.831D/2021, nr. 1.863D/2021—nr. 1.865D/2021, nr. 1.871D/2021, nr. 1.872D/2021, nr. 1.876D/2021, nr. 1.877D/2021, nr. 1.941D/2021—nr. 1.943D/2021, nr. 1.950D/2021, nr. 1.956D/2021, nr. 1.964D/2021, nr. 1.983D/2021, nr. 2.020D/2021, nr. 2.021D/2021, nr. 2.026D/2021,

nr. 2.028D/2021, nr. 2.029D/2021, nr. 2.031D/2021, nr. 2.037D/2021, nr. 2.041D/2021—nr. 2.043D/2021, nr. 2.046D/2021, nr. 2.090D/2021, nr. 2.117D/2021, nr. 2.118D/2021, nr. 2.124D/2021, nr. 2.140D/2021, nr. 2.147D/2021, nr. 2.165D/2021, nr. 2.186D/2021, nr. 2.187D/2021, nr. 2.189D/2021, nr. 2.190D/2021, nr. 2.192D/2021, nr. 2.193D/2021, nr. 2.210D/2021, nr. 2.253D/2021—nr. 2.255D/2021, nr. 2.276D/2021—nr. 2.281D/2021 și nr. 2.292D/2021 la Dosarul nr. 221D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 354 din 27 iunie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 15 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 10.813/299/2020, Încheierea din 5 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 21.502/299/2020, Încheierea din 15 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 75/299/2020, Încheierea din 24 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 10.394/299/2019, Încheierea din 15 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 10.468/299/2020, încheierile din 31 august 2020, pronunțate în dosarele nr. 11.101/299/2020, nr. 11.113/299/2020 și nr. 14.180/299/2020, încheierile din 5 noiembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 17.855/299/2020 și nr. 21.485/299/2020, Încheierea din 29 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 20.985/299/2020, Sentința civilă nr. 10.548 din 23 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 10.080/299/2020, Sentința civilă nr. 10.697 din 29 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.833/299/2020, Încheierea din 10 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.843/299/2020, Sentința civilă nr. 10.461 din 22 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.831/299/2020, Încheierea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 33.102/299/2020, Încheierea din 5 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 33.797/299/2020, Sentința civilă nr. 9.516 din 4 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.798/299/2020, Încheierea din 17 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 37.069/299/2020, Încheierea din 25 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 20.987/299/2020, Încheierea din 4 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 21.500/299/2020, Încheierea din 3 martie 2021, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 7 aprilie 2021, pronunțate în Dosarul nr. 19.861/299/2020, Încheierea din 17 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.891/299/2020, Sentința civilă nr. 56 din 12 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.172/299/2020, Încheierea din 19 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.534/299/2021, Încheierea din 7 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 41.414/299/2020, încheierile din 4 noiembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 11.908/299/2020 și nr. 21.487/299/2020, Încheierea din 29 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 679/299/2021, Încheierea din 29 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.542/299/2021, Încheierea din 2 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 24.544/299/2020, Încheierea din 27 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.568/299/2020, Sentința civilă nr. 3.676 din 29 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 27.661/299/2020, Încheierea din 10 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.177/299/2021, Încheierea din 19 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.963/299/2021, Încheierea din 18 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 681/299/2021, Încheierea din 10 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 21.294/299/2020, încheierile din 26 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 687/299/2021 și nr. 1.538/299/2021, Încheierea din 4 martie 2021, pronunțată în

Dosarul nr. 20.983/299/2020, Sentința civilă nr. 7192 din 16 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.149/299/2020, Încheierea din 9 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.510/299/2021, Încheierea din 2 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 21.145/299/2020, precum și prin Încheierea din 21 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 36.452/299/2020, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie.**

8. Prin Încheierea din 13 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.531/299/2019, Încheierea din 24 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 27.438/299/2018, Încheierea din 26 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 31.869/299/2018, Încheierea din 27 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.681/299/2019, Încheierea din 10 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.684/299/2019, încheierile din 9 februarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.020/299/2019, nr. 13.266/299/2019, nr. 30.194/299/2019 și nr. 12.052/299/2019, Încheierea din 11 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 28.020/299/2019, Încheierea din 21 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 22.824/299/2019, Încheierea din 24 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 30.198/299/2019, Decizia civilă nr. 2.467 din 22 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 30.961/299/2019, Decizia civilă nr. 4.769 din 18 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 30.193/299/2019, Încheierea din 18 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.528/299/2019, Încheierea din 19 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 12.601/299/2019, Decizia civilă nr. 560 din 29 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.039/299/2018, Decizia civilă nr. 17 din 4 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 35.160/299/2018, precum și prin Decizia civilă nr. 556 din 29 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.835/299/2019, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

9. Prin Încheierea din 16 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 30.794/325/2019, Sentința civilă nr. 945 din 27 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.814/325/2020, Sentința civilă nr. 873 din 26 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.240/325/2020, Încheierea din 27 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 807/325/2020, Sentința civilă nr. 515 din 19 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 18.869/325/2020, Încheierea din 4 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.054/325/2020, Încheierea din 10 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.826/325/2020, Încheierea din 1 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 12.596/325/2020, Încheierea din 7 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 27.592/325/2020, Sentința civilă nr. 5.208 din 21 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 379/325/2021, încheierea din 31 martie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 33.061/325/2020, Încheierile din 22 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 31.699/325/2020, nr. 29.041/325/2020 și nr. 27.466/325/2020, Încheierea civilă nr. 6.511 din 18 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.243/325/2020, Încheierea din 2 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.144/325/2021, Încheierile din 27 mai 2021, pronunțate în dosarele nr. 6.295/325/2021 și nr. 27.587/325/2020, Încheierea nr. 7.232 din 20 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.213/325/2021, precum și prin Încheierea din 21 ianuarie 2021, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 17 iunie 2021, pronunțate în Dosarul nr. 6.732/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția I**

civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.

10. Prin Sentința civilă nr. 13.783 din 16 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 19.626/325/2020, încheierile din 10 februarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 26.208/325/2020 și nr. 27.463/325/2020, Încheierea civilă din 18 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.821/325/2020, încheierea din 11 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.057/325/2020, Încheierea civilă din 4 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.039/325/2020, încheierile din 16 martie 2021, pronunțate în dosarele nr. 25.042/325/2020 și nr. 25.335/325/2020, Sentința civilă nr. 12.536 din 23 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 35.382/325/2019, Încheierea nr. 3.444 din 11 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 29.042/325/2020, Încheierea din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 34.627/325/2020, Sentința civilă nr. 2.243 din 24 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.059/325/2020, Sentința civilă nr. 4.553 din 15 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.172/325/2021, Încheierea din 15 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 31.701/325/2020, Încheierea din 13 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.194/325/2021, Încheierea din 20 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.408/325/2021, precum și prin Încheierea din 19 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.193/325/2021, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

11. Prin Încheierea din 17 iunie 2020, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 22 iulie 2020, pronunțate în Dosarul nr. 2.727/299/2020, Încheierea din 28 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 7.634/299/2020, Încheierea din 18 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 10.800/299/2020, Sentința civilă nr. 8.799 din 19 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.817/299/2020, Încheierea din 25 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 22.358/299/2020, Încheierea din 11 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 26.925/299/2020, Încheierea din 25 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 30.136/299/2020, Încheierea din 29 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 19.889/299/2020, Încheierea din 11 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 34.675/299/2020, Încheierea din 19 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 30.387/299/2020, Încheierea din 9 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.961/94/2020, Încheierea din 11 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 33.129/299/2020, încheierile din 9 februarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 21.146/299/2020, nr. 33.345/299/2020 și nr. 20.986/299/2020, sentințele civile nr. 5.882 și nr. 5.876 din 14 septembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 12.725/299/2020 și nr. 10.066/299/2020, Încheierea din 20 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 31.945/299/2020, Încheierea din 27 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.898/299/2020, Sentința civilă nr. 2.348 din 25 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.610/299/2020, Sentința civilă nr. 2.418 din 29 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 21.295/299/2020, Sentința civilă nr. 780 din 5 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 38.308/299/2019, încheierile din 23 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 36.331/299/2020 și nr. 1.539/299/2021, Sentința civilă nr. 10.254 din 18 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 15.632/299/2020, sentințele civile nr. 3.274, nr. 3.264 și nr. 3.287 din 19 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 30.389/299/2020, nr. 30.385/299/2020 și nr. 34.697/299/2020, Încheierea din 6 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.906/299/2021, Încheierea din 25 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.872/299/2021, Încheierea din 31 martie 2021,

pronunțată în Dosarul nr. 33.848/299/2020, Sentința civilă nr. 1.455 din 1 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.823/299/2020, Sentința civilă nr. 8.979 din 23 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 19.607/299/2020, Sentința civilă nr. 3.329 din 19 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 20.977/299/2020, Încheierea din 19 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.543/299/2021, Sentința civilă nr. 4.945 din 7 august 2020, pronunțată în Dosarul nr. 18.999/299/2019, Încheierea din 18 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 686/299/2021, încheierile din 14 mai 2021, pronunțate în dosarele nr. 1.510/299/2021 și nr. 1.514/299/2021, precum și prin Încheierea din 22 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.013/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

12. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 35.158/299/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

13. Prin Decizia civilă nr. 324A din 27 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 23.041/94/2019, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

14. Prin Decizia nr. 98 din 3 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 24.532/215/2019, **Tribunalul Dolj — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

15. Prin Decizia civilă nr. 331/A din 24 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.532/325/2020, Încheierea din 8 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 23.395/325/2019, Încheierea din 29 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.592/325/2019, încheierile din 8 iulie 2020, pronunțate în dosarele nr. 13.337/325/2019 și nr. 19.858/325/2019, Încheierea din 29 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 22.558/325/2019, încheierile din 8 iulie 2020, pronunțate în dosarele nr. 23.004/325/2019 și nr. 23.662/325/2019, Încheierea din 28 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.167/325/2020, încheierea din 17 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.919/325/2020, Decizia civilă nr. 388/A din 3 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.530/325/2020, Încheierea din 17 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 26.007/325/2020, Decizia nr. 782/A din 4 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.188/325/2020, Decizia civilă nr. 750/A din 27 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 21.029/325/2020, precum și prin încheierile din 4 iunie 2021, pronunțate în dosarele nr. 26.006/325/2020 și nr. 10.232/325/2020, **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

16. Prin Încheierea din 10 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.824/182/2020, **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „la stabilirea valorii reparației unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă” din cuprinsul art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

17. Prin Încheierea din 12 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 12.688/215/2020, **Judecătoria Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

18. Prin Încheierea din 24 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 21.430/303/2020, Încheierea din 16 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.257/303/2020, precum și prin Încheierea din 11 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.717/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

19. Prin Sentințele civile nr. 324, nr. 325, nr. 326 și nr. 328 din 8 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.866/298/2020, nr. 2.868/298/2020, nr. 2.875/298/2020 și nr. 2.879/298/2020, precum și prin Sentința civilă nr. 273 din 23 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.873/298/2020, **Judecătoria Sebeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

20. Prin Încheierea din 14 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.838/298/2020, **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

21. Prin Încheierea din 22 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.005/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017.**

22. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București, precum și de Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A. din Voluntari, Ilfov, în cauze având ca obiect obligarea la plata unor sume reprezentând diferență pretenții, raportate la cuantumul despăgubirilor în dosare de daună, cu penalitățile de întârziere aferente derivând din asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților.

23. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, fiind lipsite de previzibilitate și claritate, permit stabilirea în mod arbitrar și abuziv, de către unitatea reparatoare, a unui preț pe oră pentru manopera efectuată mult peste prețurile de referință din piața specifică. Astfel cum sunt redactate, fără a exista obligația legală de raportare la anumite criterii, cum ar fi, spre exemplu, prețurile de referință din piață sau prețurile recomandate de producător, dispozițiile legale criticate lasă stabilirea prețului la totala dispoziție a unității reparatoare, care poate fixa practic orice valoare a reparației. În acest mod, s-au creat premisele unui comportament abuziv din partea unităților reparatoare care au înțeles să utilizeze prețuri pe oră de manoperă cu mult peste tarifele care se practică pe piața de profil și să utilizeze un alt preț, cu mult majorat față de cel afișat, fiind încălcate astfel și prevederile art. 67 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață.

24. Mai mult, prețul pe oră de manoperă nici nu este negociat cu cealaltă parte contractantă, persoana asigurată la societatea de asigurare, care nu are niciun interes să negocieze sau să facă opoziție la prețul solicitat de unitatea reparatoare. O altă deficiență a textului de lege criticat constă în faptul că, potrivit acestuia, unitatea reparatoare are la dispoziție posibilitatea să opteze pentru una sau alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației, „folosind sisteme de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a prețului pe ora de manoperă afișată”. Astfel, art. 14 alin. (3) din Legea

nr. 132/2017 prezintă o deficiență de conținut gravă, care îi conferă caracter neconstituțional, întrucât nu prevede și criteriul legal de stabilire a cuantumului orei de manoperă. Această deficiență permite unității reparatoare majorarea în mod arbitrar și abuziv a prețului de manoperă în relația contractuală directă cu persoana asigurată la societatea de asigurare, în special atunci când valoarea reparației urmează să fie achitată de către asigurător.

25. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate și aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului privind exigențele de calitate a legii.

26. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se arată că „bunurile” societății, obiect al încălcării, sunt reprezentate de sumele achitate în plus ca urmare a majorării în mod arbitrar și abuziv a prețului pe oră de manoperă de către unitățile reparatoare. Astfel, se permite unităților reparatoare, invocând principiile pieței libere, în special atunci când valoarea reparației urmează să fie achitată de asigurător, să stabilească prețuri arbitrare, excesive și abuzive, în relația contractuală directă cu persoana prejudiciată. Asigurătorul are calitatea de terț față de contractul dintre unitatea reparatoare și persoana prejudiciată, neavând niciun control asupra modului de stabilire a prețului pieselor și al manoperei.

27. Există ulterior posibilitatea să se cenzureze această practică, prin neplata diferențelor dintre prețurile practicate în piață și prețul solicitat, însă unitățile reparatoare se adresează instanțelor judecătorești, care, într-o proporție covârșitoare, le admit cererile și obligă, pe lângă plata acestor diferențe, și la plata de penalități. Prin actuala redactare a dispozițiilor legale criticate, este evident că unitățile reparatoare sunt invitate la o conduită arbitrară și abuzivă, ce are drept consecință afectarea patrimoniului societății de asigurare. Contrar art. 44 alin. (2) din Constituție, sunt favorizate unitățile reparatoare și patrimoniul acestora în detrimentul societăților de asigurare, al căror patrimoniu este mai puțin ocrotit de legiuitor.

28. Se mai susține că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, în special teza potrivit căreia „la stabilirea valorii reparației unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă”, încalcă art. 1 alin. (3) și art. 57 din Legea fundamentală, prin corelare cu art. 14 și 15 din Codul civil, legiuitorul având obligația constituțională să adopte legi care să nu creeze cadrul comiterii unor abuzuri de drept, astfel cum este situația reglementării criticate, prin care se instituie posibilitatea pentru anumite entități (unitățile service care efectuează reparații ale unor vehicule implicate în accidente rutiere) să stabilească în mod unilateral și absolut discreționar valoarea reparației, prin utilizarea propriului preț pe ora de manoperă, care nu poate fi contestată de entitatea obligată să facă plata. Prin această reglementare este rupt echilibrul în circuitul civil, întrucât dispoziția legală criticată prevede valabilitatea unei obligații sub condiție pur potestativă, ce depinde exclusiv de voința unei persoane.

29. Se apreciază, totodată, că reglementarea criticată contravine și art. 16 alin. (1) din Constituție, în condițiile în care prin aceasta se creează în mod evident o discriminare între cele două părți ale raportului juridic, unitatea reparatoare putând să-și folosească propria valoare a orei de manoperă, fără ca asigurătorul să o poată contesta, indiferent de cuantumul acesteia, și fără ca această valoare să poată fi negociată sau să fie raportată la un criteriu obiectiv și independent de voința părții.

30. De asemenea, se mai susține că reglementarea criticată din Legea nr. 132/2017 este neconstituțională întrucât lasă loc arbitrarului și oferă posibilitatea comiterii unor abuzuri.

31. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și reține, în esență, că redactarea normei este clară și previzibilă, în sensul că valoarea reparațiilor se poate determina fie prin folosirea unor sisteme de evaluare specializate, fie prin documente emise în condițiile legii. Prin urmare, modalitățile de stabilire a cuantumului reparațiilor sunt expres indicate de art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, iar sintagmele folosite nu sunt imprecise sau nedeterminate. Reglementarea sistemelor de evaluare specializate este detaliată prin Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România, astfel încât nu se poate susține că sintagma „sistem de evaluare specializat” este neclară, din moment ce legislația în vigoare conține toate elementele pentru determinarea înțelesului și aplicabilității noțiunii. În mod similar, sintagma „documente emise în condițiile legii” desemnează ansamblul de acte utilizate de către unitățile reparatoare în desfășurarea activității lor profesionale și are o semnificație clară. În plus, art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 impune și condiția legalității documentelor menționate, motiv pentru care nu se poate concluziona că norma este vagă sau nedeterminată. În al doilea rând, prevederea unei opțiuni în favoarea unității reparatoare nu afectează claritatea și previzibilitatea art. 14 alin. (3) din actul normativ sus-menționat, întrucât posibilitatea alegerii este expres prevăzută, nefiind generată de o redactare necorespunzătoare a textului de lege. În al treilea rând, prerogativa unității reparatoare de a folosi propria valoare a orei de manoperă nu lipsește norma contestată de claritate, deoarece nu pune asigurătorul în imposibilitatea de a-și conforma conduita. Astfel, asigurătorul va fi obligat să achite despăgubirile la valoarea determinată prin aplicarea art. 14 alin. (3) din lege, acestea putând fluctua în funcție de tariful orei de manoperă. Însă diferențele dintre prețurile orei de manoperă nu conduc la neclaritatea legii. În al patrulea rând, art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 nu încalcă dreptul de proprietate al asigurătorului, deoarece prevederea indicată stabilește doar modul în care se determină valoarea reparațiilor. Totuși, obligația de plată a sumelor nu se fundamentează pe același text, ci decurge din alte prevederi ale Legii nr. 132/2017, astfel încât nu se poate susține că art. 14 alin. (3) influențează dreptul de proprietate al asigurătorului. În al cincilea rând, aspectele invocate vizează mai degrabă opțiunea legiuitorului referitoare la redactarea și conținutul art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017. Cu alte cuvinte, motivele invocate au ca obiect soluția aleasă de legiuitor pentru determinarea contravalorii reparațiilor. Or, asemenea aspecte nu pot conduce la declararea neconstituționalității unei prevederi legale, ci pot fundamenta o eventuală modificare a actului normativ, ținându-se cont de aspectele evidențiate în practică. Împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. Nu se poate impune unităților reparatoare auto o anumită valoare a orei de manoperă, întrucât s-ar aduce atingere principiilor liberei circulații a serviciilor și garantării proprietății. Totodată, nu poate fi limitat dreptul persoanei păgubite de a alege service-ul în care își repară autoturismul, câtă vreme această alegere se face pe criterii de calitate și performanță. Nu poate fi reținută încălcarea art. 44

din Constituție și a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin raportare la o obligație legală stabilită în sarcina asigurătorului RCA, iar reglementarea sau nu a unui nivel maxim al întinderii despăgubirii ce urmează a fi suportată de asigurătorul RCA reprezintă o opțiune a legiuitorului, și nu un aspect de neconstituționalitate. Posibilitatea unităților reparatoare auto de a utiliza propriile valori ale orei de manoperă afișate nu conduce în mod automat la diminuarea nejustificată a patrimoniilor societăților de asigurare, societăți care nu au, de altfel, o răspundere directă, ci una grefată pe contractele de asigurare încheiate. Astfel, dreptul conferit de art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 constituie, în realitate, expresia libertății comerțului și stabilirii libere a prețurilor.

32. Tribunalul București — Secția a VI-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține, în esență, că textul de lege criticat nu poate fi interpretat conform susținerilor autoarei excepției, întrucât se face trimitere la prețul afișat de către unitatea reparatoare, respectiv la prețul practicat de către aceasta față de orice client, indiferent de calitatea acestuia, iar nu la un preț stabilit în fiecare dosar de daună în parte. De asemenea, în opinia instanței, criticile formulate, care vizează, în esență, opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare care pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu —, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat. Instanța reține că dispozițiile legale criticate nu sunt lipsite de claritate și previzibilitate, iar dreptul de proprietate privată al asigurătorului RCA este pe deplin respectat, riscurile acoperite de asigurarea RCA și limita maximă de răspundere a asigurătorului RCA fiind stabilite prin lege. Faptul că textul de lege criticat ar permite unității reparatoare să perceapă și să solicite de la asigurătorul RCA propria valoare a orei de manoperă afișată, care ar fi sporită în mod abuziv de către unitățile reparatoare în relația cu asigurătorii RCA, nu se constituie într-o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci într-o critică de oportunitate a adoptării acestui text de către legiuitor, într-o formă considerată de apelantă defavorabilă intereselor sale, precum și într-o critică de omisiune legislativă.

33. De asemenea, instanța consideră că art. 44 din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție nu sunt aplicabile în speță, întrucât societatea de asigurare autoare a excepției nu deține un bun în sensul autonom al acestei noțiuni, stabilit în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Un drept de creanță poate constitui un bun în sensul Convenției doar dacă reprezintă o creanță suficient de bine stabilită pentru a fi exigibilă. Or, se afirmă doar un drept de creanță eventual, constând în sumele pretins achitate în plus ca urmare a majorării prețului orei de manoperă de către unitățile reparatoare, în contextul existenței unui litigiu asupra diferenței contestate din valoarea despăgubirii, litigiu soluționat defavorabil autoarei excepției în primă instanță.

34. Judecătoria Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 312D/2021, nr. 1.072D/2021, nr. 1.263D/2021, nr. 1.370D/2021, nr. 1.477D/2021, nr. 2.026D/2021, nr. 2.117D/2021, nr. 2.118D/2021, nr. 2.210D/2021, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

35. Judecătoria Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 314D/2021, nr. 315D/2021, nr. 947D/2021, nr. 1.515D/2021, nr. 1.682D/2021, nr. 1.863D/2021—nr. 1.865D/2021, nr. 1.983D/2021 și nr. 2.140D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată, în esență, că este criticată opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, susțineri care nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea auto reparatoare poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel, nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu se poate impune unităților auto reparatoare o valoare a orei de manoperă, întrucât s-ar aduce atingere principiilor liberei circulații a serviciilor și garantării proprietății. De altfel, prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu —, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat.

36. Judecătoria Timișoara — Secția I civilă, în Dosarul nr. 867D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și că textul criticat încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție deoarece nu prevede și un criteriu legal de stabilire a cuantumului orei de manoperă. Astfel, lipsa de previzibilitate a normei legale supuse controlului de constituționalitate permite stabilirea de către unitățile reparatoare a unui preț pe ora de manoperă peste prețurile de referință din piață.

37. Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cât timp este criticată opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă. Or, aceste aspecte nu se circumscriu unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice și nu se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiilor liberei circulații a serviciilor și garantării proprietății. Prin contractul de asigurare — contract esențialmente aleatoriu —, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat.

38. Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată, în esență, că este criticată opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, aspecte ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde

principiului libertății economice, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. În acest fel, nu se aduce atingere nici drepturilor asigurătorului, care nu are o răspundere directă, ci una derivată, grefată pe contractul de asigurare. Nu se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiilor liberei circulații a serviciilor și garantării proprietății. De altfel, prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu —, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat, astfel că, în mod normal, asigurătorul trebuie să suporte consecințele producerii riscului asigurat.

39. Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă, în dosarele nr. 1.244D/2021, nr. 1.245D/2021 și nr. 1.246D/2021, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

40. Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

41. Tribunalul Ilfov — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și consideră, în esență, că textul de lege criticat este clar și previzibil și că prevederile criticate nu sunt discriminatorii, acestea aplicându-se tuturor persoanelor aflate în situații similare. Împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice, partenerii serviciilor auto fiind liberi, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată, să aleagă un alt cocontractant. Nu se poate impune unităților reparatoare auto o altă valoare a orei de manoperă, întrucât astfel s-ar aduce atingere principiilor liberei circulații a serviciilor și garantării proprietății.

42. Tribunalul Dolj — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, în esență, este criticată opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, aspecte ce nu se subsumează unor veritabile critici de neconstituționalitate din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Prin încheierea contractului de asigurare — contract esențialmente aleatoriu —, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert, în timp ce obligația de plată a primei de asigurare este totdeauna certă în ceea ce îl privește pe asigurat. Mai mult, unitățile reparatoare sunt libere să își stabilească propriile prețuri, în ceea ce privește atât piesele de schimb, cât și manopera, iar persoana păgubită trebuie să aibă posibilitatea de a-și alege un service care să corespundă așteptărilor sale în ceea ce privește calitatea serviciilor prestate.

43. Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și reține, în esență, că dispozițiile criticate nu pot fi apreciate ca fiind lipsite de claritate și previzibilitate întrucât permit stabilirea în mod neechivoc a cuantumului despăgubirii datorate înainte de efectuarea reparației autovehiculului, respectiv prin utilizarea contravalorii orei de manoperă practicate de unitatea reparatoare. Chiar dacă prețurile percepute de unitățile reparatoare nu sunt aceleași, uneori constatându-se diferențe semnificative, această împrejurare nu afectează cerințele de previzibilitate și claritate ale legii, societățile de asigurare având posibilitatea ca, pe baza acestor norme, să își modeleze

conduita astfel încât să fie respectate drepturile și interesele persoanelor ale căror autoturisme au fost avariate într-un accident rutier. Instanța consideră că nici încălcarea art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituția României sau a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu poate fi reținută întrucât readucerea autovehiculului avariat la starea inițială presupune introducerea acestuia la o unitate reparatoare, care, în mod firesc, va folosi propria valoare a orei de manoperă, neexistând nicio rațiune pentru care unitatea să fie obligată să accepte tarife mai mici sau plafonate. În condițiile în care societatea de asigurare trebuie să repare integral prejudiciul produs, plata acestor sume nu poate fi apreciată ca o încălcare a dreptului de proprietate al asigurătorului.

44. Judecătoria Baia Mare — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, potrivit dispozițiilor legale care fac obiectul excepției de neconstituționalitate, la stabilirea prețului reparației, unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată. Instanța consideră că utilizarea unei alte valori decât cea proprie stabilită de unitatea reparatoare auto, respectiv una impusă de asigurător sau de legiuitor, ar contraveni dispozițiilor art. 135 alin. (1) teza ultimă din Constituția României, care prevede că economia României este bazată pe concurență. În situația în care într-un anumit caz s-ar solicita o valoare superioară valorii orei de manoperă afișate sau, prin abuz de drept, s-ar solicita o valoare superioară prețului de piață al manoperei, instanța consideră că există remedii prevăzute de lege prin care s-ar putea sancționa încălcarea legii fără a ajunge la concluzia neconstituționalității dispoziției legale criticate.

45. Judecătoria Craiova — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, în esență, textul legal nu contravine niciuneia dintre normele legale invocate în susținerea acesteia.

46. Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă apreciază că textul de lege criticat este constituțional, fiind clar, precis și predictibil. Criticile de neconstituționalitate nu au legătură cu interpretarea textului de lege, ci cu mecanismul de stabilire a valorii orei de manoperă de către unitatea service, aspect care privește mecanismul de cerere-ofertă într-o economie de piață unde prețurile se stabilesc pe baza concursului dintre ofertele existente, precum și a cererii. Cât privește art. 44 alin. (2) din Constituție, instanța reține că pârâta nu deține un bun, în sensul noțiunii constituționale și convenționale, în cauză fiind vorba despre un litigiu având ca obiect răspunderea civilă delictuală, astfel că textul constituțional nu este aplicabil în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

47. Judecătoria Sebeș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în esență, că dispozițiile criticate nu pot fi apreciate ca fiind lipsite de claritate și previzibilitate întrucât permit stabilirea în mod neechivoc a cuantumului despăgubirii datorate înainte de efectuarea reparației autovehiculului, respectiv prin utilizarea contravalorii orei de manoperă practicate de unitatea reparatoare. Chiar dacă prețurile folosite de unitățile reparatoare nu sunt aceleași, uneori constatându-se diferențe semnificative, această împrejurare nu afectează cerințele de previzibilitate și claritate ale legii, societățile de asigurare având posibilitatea ca, pe baza acestor norme, să își modeleze conduita astfel încât să fie respectate drepturile și interesele persoanelor ale căror autoturisme au fost avariate într-un accident rutier. Nici încălcarea art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție nu poate fi reținută, întrucât readucerea autovehiculului avariat la starea inițială presupune introducerea

acestui la o unitate reparatoare, care, în mod firesc, va folosi propria valoare a orei de manoperă, neexistând nicio rațiune pentru care unitatea să fie obligată să accepte tarife mai mici sau plafonate. În condițiile în care societățile de asigurare trebuie să repare integral prejudiciul produs, plata acestor sume nu poate fi apreciată ca o încălcare a dreptului de proprietate al asigurătorului.

48. Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât textul de lege criticat încalcă cerințele de previzibilitate și claritate a legii stipulate de art. 1 alin. (5) din Constituția României. Se invocă jurisprudența relevantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului și se arată, în esență, că este permisă stabilirea în mod arbitrar și abuziv de către unitățile reparatoare a unui preț pe ora de manoperă cu mult peste prețurile de referință din piața specifică. Norma de drept este lipsită de predictibilitate, în sensul în care lasă prețul la totala dispoziție a unității reparatoare, care poate stabili practic orice valoare a reparației, fără a se ține cont de obligația legală de raportare la anumite criterii, cum ar fi, spre exemplu, prețurile de referință din piață sau prețurile recomandate de producător. În acest mod, este neîndoielnic că au fost create premisele comportamentului abuziv al unităților reparatoare, care au înțeles să utilizeze prețuri pe ora de manopera cu mult peste ce se practică pe piața de profil. Mai mult decât atât, prețul pe ora de manoperă nu este negociat cu cealaltă parte contractantă, persoana asigurată. Persoana care cunoaște că sumele de bani urmează să fie achitate de societatea de asigurare, nu are niciun interes să negocieze, să facă cea mai mică opoziție la prețul solicitat de către unitatea reparatoare. O dublă și gravă deficiență a textului incriminat, sub aspectul impreciziei și impredictibilității lui, constă și în lăsarea la totala dispoziție a unității reparatoare a posibilității de a opta pentru una „sau” pentru alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației. Așadar, textul este neconstituțional întrucât nu prevede și un criteriu legal de stabilire a cuantumului orei de manoperă.

49. Cu privire la neconstituționalitatea prin raportare la dispozițiile art. 44 din Constituție, instanța consideră că este întemeiată și că „bunurile” societății de asigurare sunt reprezentate de sumele de bani achitate în plus ca urmare a majorării în mod arbitrar a prețului orei de manoperă de către unitățile reparatoare. Deși asigurătorul are calitatea de terț față de contractul dintre unitatea reparatoare și persoana prejudiciată, neavând niciun control asupra modului de stabilire a prețului pieselor și al orei de manoperă, asigurătorul este obligat prin lege să achite aceste costuri fără nicio posibilitate de obiecție sau opoziție la momentul avizării daunei.

50. Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în esență, că trebuie avut în vedere specificul activității întemeiate pe încheierea contractului de asigurare, contract esențialmente aleatoriu, prin care asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus totodată la riscul unei pierderi, împrejurări ce depind de un eveniment viitor și incert. Societatea de asigurare nu suferă, așadar, o pierdere patrimonială, ci își execută obligațiile asumate în limita de despăgubire stabilită prin contract. Instanța consideră că textul de lege criticat nu contravine art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât criticile autoarei excepției de neconstituționalitate reprezintă o contestare a opțiunii legiuitorului de a conferi unităților reparatoare posibilitatea de utiliza în calcularea valorii reparației propria valoare a orei de manoperă afișată, o expresie a libertății economice.

51. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

52. Guvernul, în dosarele nr. 659D/2021, nr. 816D/2021, nr. 859D/2021, nr. 862D/2021, nr. 891D/2021 și nr. 1.831D/2021, consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât criticile aduse textului legal sunt grefate asupra opțiunii legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care pot utiliza propria valoare a operei de manoperă, critici care nu se subsumează unor veritabile aspecte de neconstituționalitate, din perspectiva caracterului clar și previzibil al legii. Totodată, nu este lezată nici garanția fundamentală de la art. 44 din Constituție, întrucât prevederile criticate vor produce efecte fie în patrimoniul asigurătorilor, fie în cel al unităților reparatoare, astfel încât, în măsura în care una dintre cele două categorii de entități s-ar considera dezavantajată, acest fapt nu ar putea să justifice argumentul că dispozițiile ar fi neconstituționale. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, se menționează că problema de drept supusă în prezenta excepție de neconstituționalitate are la bază analiza efectelor contractului de asigurare RCA, după momentul producerii riscului asigurat. Astfel, fundamentul răspunderii civile a asigurătorului RCA îl constituie contractul de asigurare, pe care asigurătorul l-a încheiat cu persoana vinovată de producerea riscului asigurat, acesta fiind încheiat în efectuarea activității economice pe care o desfășoară, respectiv în realizarea obiectului de activitate pentru care s-a constituit societatea de asigurare. Ca atare, antrenarea răspunderii juridice a asigurătorului de răspundere civilă este realizată prin prisma obiectului său de activitate, concretizat prin încheierea poliței de asigurare, care va forma obiectul examinărilor pentru evaluarea cuantumului pretențiilor materiale ce se datorează, de la caz la caz. Textul art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 cuprinde o normă de trimitere care, din perspectiva dispozițiilor de tehnică legislativă, întregește conținutul normativ al dispoziției de bază, având în vedere chiar criteriile legale de stabilire a prejudiciilor materiale elaborate în cadrul legislației terțiare. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 44 din Constituție, se arată că, având în vedere tocmai legătura intrinsecă între polița de asigurare și contractul ce poate rezulta prin exercitarea clauzei standard, sunt create premisele juridice ca și asigurătorii RCA să fie ținuți de obligațiile din contractele încheiate de asigurați și unitățile reparatoare, care astfel nu vor produce efecte doar între părțile contractante, prin excepție de la principiul relativității efectelor actului juridic civil. Totodată, neafectarea garanției fundamentale prevăzute la art. 44 din Constituție rezultă și din faptul că, pentru unitatea reparatoare, contractul încheiat cu persoana asigurată reprezintă un act încheiat în contextul exploatarei unei întreprinderi, adică a unei activități organizate ce constă în producerea, administrarea sau înstrăinarea de bunuri ori în prestarea de servicii, indiferent dacă are sau nu un scop lucrativ, conform prevederilor incidente din Codul civil. Ca atare, întrucât prețul orei de manoperă reprezintă un element al raportului juridic izvorât dintr-un act încheiat în contextul exploatarei unei întreprinderi de către un profesionist, se apreciază că practica neunitară ce rezultă din fluctuația acestor tarife, de la un operator economic la altul, se circumscrie principiului libertății contractuale.

53. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

54. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

55. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 12 iunie 2017, potrivit căreia „*Valoarea reparației se stabilește folosind sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată*”.

56. **În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate**, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), potrivit căreia *în România dreptatea reprezintă o valoare supremă și este garantată*, art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 — Dreptul de proprietate privată, art. 45 — Libertatea economică și art. 57 — Exercițarea drepturilor și a libertăților. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 privind dreptul la respectarea bunurilor din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

57. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 583 din 23 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 6 februarie 2023, instanța de contencios constituțional a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

58. Cu acel prilej, referitor la critica de neconstituționalitate formulată din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la calitatea normei juridice, Curtea a observat că se critică opțiunea legiuitorului de a conferi o marjă de acțiune unităților reparatoare, care își pot utiliza propria valoare a orei de manoperă, aspecte ce nu se subsumează însă unor veritabile critici de neconstituționalitate. Împrejurarea că unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată corespunde principiului libertății economice și al liberei circulații a serviciilor, prezumtivii beneficiari ai serviciilor auto fiind liberi să aleagă un alt cocontractant, în măsura în care consideră că valoarea manoperei este disproporționată. În acest sens sunt, de altfel, prevederile art. 19 alin. (5) lit. k) și alin. (12) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 1 august 2017, precum și cele ale art. 6 alin. (8) și (9) din Legea nr. 132/2017, care conferă persoanei prejudiciate dreptul ca, în cazul producerii unui prejudiciu, să se poată adresa pentru efectuarea reparației oricărei unități reparatoare auto, fără nicio restricție sau constrângere din partea asigurătorului RCA sau a unității reparatoare auto, care ar putea să-i influențeze opțiunea.

59. De asemenea, referitor la critica privind posibilitatea unității reparatoare da a opta pentru una sau alta dintre modalitățile de stabilire a valorii reparației, Curtea a apreciat că textul de lege criticat este redactat într-o manieră clară, lipsită de orice echivoc, de natură să satisfacă criteriile de claritate, precizie și previzibilitate pe care normele juridice trebuie să le îndeplinească, evidențiind explicit cele două modalități de cuantificare a despăgubirilor datorate de asigurător, și anume prin folosirea sistemelor de evaluare specializate (precum Audatex, Autovista, DAT, GT Motive) și prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată. În acest context, Curtea a arătat că, potrivit art. 2 lit. h) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, sistemele de evaluare specializate reprezintă o aplicație informatică ce se bazează pe un ansamblu de date, metode și algoritmi de calcul care este utilizat ca suport în stabilirea costurilor de reparație a vehiculelor și bunurilor avariate, precum și/sau la stabilirea valorii de piață a acestora la data evenimentului.

60. Curtea a menționat că art. 23 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 prevede că, la stabilirea ofertei de despăgubire după identificarea vehiculelor și evidențierea complexității structurii de echipare, a dotărilor de serie și opționale, se iau în considerare o serie de factori, și anume: a) pentru evaluarea costurilor de readucere a vehiculului la starea anterioară producerii evenimentului: piese și materiale noi care pot fi utilizate legal în procesele de reparație în România și în statele membre; manopera aferentă reparației și cea aferentă operațiilor necesare din punct de vedere tehnic și tehnologic, conform tehnologiei producătorului; b) pentru evaluarea valorii de vânzare de piață: factori specifici de corecție; existența unor avarii preexistente; istoricul de exploatare a vehiculului, precum utilizarea în regim de școală de șoferi, taxi, închiriere și altele.

61. Așadar, cuantificarea despăgubirilor se face pe baza prețurilor de referință pe piață, în stabilirea acestora folosindu-se sisteme de evaluare specializate, acestea reprezentând un punct de pornire, de evaluare estimativă a daunelor, luându-se în calcul piese și materiale noi care pot fi utilizate legal în procesele de reparație, la care se adaugă manopera aferentă reparației și operațiunilor necesare, din punct de vedere tehnic și tehnologic, conform tehnologiei producătorului. De asemenea, potrivit art. 24 alin. (6) și (9) din norma precitată, dacă pentru anumite părți componente sau piese ale vehiculului lipsesc prețurile de piață practicate pe piața din România, valoarea acestora se stabilește pe baza prețurilor de piață din alte state membre, dovedite prin orice mijloc de probă. La evaluarea vehiculului se au în vedere starea tehnică, de întreținere și eventualele modificări ale structurii de echipare a acestuia survenite între data comercializării și data producerii evenimentului, certificate de către specialistul în constatarea daunelor.

62. Astfel, Curtea a reținut că, tocmai pentru a preîntâmpina situații în care evaluarea estimativă poate fi diferită în funcție de utilizatorul sistemului de evaluare specializat, legiuitorul a instituit obligația asigurătorului de a formula oferta de despăgubire luând în calcul toate elementele necesare aducerii autovehiculului la starea anterioară evenimentului rutier și posibilitatea persoanei prejudiciate de a alege în mod liber o unitate reparatoare auto în vederea efectuării reparației, urmând ca în cazul în care există diferențe de costuri, indiferent de modalitatea de stabilire a valorii reparației, acestea să fie reglate după depunerea documentelor de reparație din care să rezulte costurile certe. Or, procedând într-o atare manieră,

Curtea a apreciat că nu se aduce atingere drepturilor asigurătorului RCA, răspunderea de care este ținut acesta fiind una limitată de contractul de asigurare și de lege.

63. Prin urmare, din perspectiva conținutului său normativ, reglementarea de lege criticată este clară, sub aspectul caracterului neechivoc al obiectului reglementării, precisă, sub aspectul soluției legislative alese și al limbajului folosit, și previzibilă, sub aspectul scopului și al consecințelor pe care le antrenează. În consecință, Curtea nu a constatat încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

64. Pentru considerentele mai sus arătate, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție coroborate cu cele ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dedusă, în opinia autoarelor excepției, din împrejurarea că sunt favorizate unitățile reparatoare, care, invocând principiile pieței libere, stabilesc prețuri arbitrare în detrimentul societăților de asigurare, al căror patrimoniu este mai puțin ocrotit de legiuitor.

65. În acest context, Curtea a reținut că prin încheierea contractului de asigurare, care este esențialmente aleatoriu, asigurătorul dobândește șansa unui câștig, fiind expus, totodată, și la riscul unei pierderi, iar existența și întinderea acestuia depind de hazard, adică de un eveniment viitor și incert. Riscul, adică șansa de câștig sau posibilitatea de pierdere, este un atribut esențial al economiei de piață liberă, funcțională, atribut care justifică libera concurență. Totodată, nimic nu împiedică antrenarea răspunderii civile delictuale a asiguratului, persoana vinovată, în temeiul principiului reparației integrale a prejudiciului, pentru diferența de despăgubire nesuportată de asigurător. Eventualele disfuncționalități apărute în practică referitoare la modalitatea în care unitățile reparatoare auto înțeleg să aplice art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, cu ocazia desfășurării activităților specifice acestora, nu pot fi însă convertite în vicii de neconstituționalitate de natură să antreneze controlul de constituționalitate exercitat de către instanța de contencios constituțional.

66. Curtea a observat, de altfel, că prin Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 28 decembrie 2007, legiuitorul a avut drept scop o mai bună funcționare a pieței și asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor, stabilind posibilitatea sesizării Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor în vederea dispunerii de măsuri pentru stoparea și combaterea practicilor comerciale incorecte [a se vedea art. 10 alin. (1) și (2) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 363/2007].

67. Referitor la critica privind pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a observat că aceasta este dedusă din împrejurarea că prin reglementarea criticată se creează o discriminare între cele două părți ale raportului juridic, întrucât unitatea reparatoare își poate folosi propria valoare a orei de manoperă, fără ca asigurătorul să o poată contesta, indiferent de cuantumul acesteia. Or, din această perspectivă, în jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații

diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat.

68. Or, din analiza cadrului legislativ în vigoare din domeniul asigurărilor obligatorii RCA, respectiv a Legii nr. 132/2017 și a Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, Curtea a observat că asigurătorul RCA nu are aceleași obligații precum cele care incumbă în sarcina unităților reparatoare auto, astfel încât, din perspectiva activităților desfășurate, nu se poate reține existența unei situații similare, care să antreneze incidența art. 16 din Constituție. Asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă, fără a se depăși limitele de răspundere prevăzute în contractul RCA, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (4) și (5) din Legea nr. 132/2017, și în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a contractului RCA. Totodată, astfel cum rezultă din art. 19 alin. (12) și (13) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017, soluțiile tehnice finale de remediere a avariilor se stabilesc de către unitatea reparatoare, în acord cu documentația tehnică din manualul de reparație al producătorului auto, și sunt acceptate de către persoana prejudiciată. Părțile pot agree constatarea avariilor și întocmirea procesului-verbal de constatare prin transmiterea de informații și documente prin mijloace electronice de comunicare.

69. Referitor la susținerile potrivit cărora unitatea reparatoare poate să își folosească propria valoare a orei de manoperă, fără ca asigurătorul să o poată contesta, indiferent de cuantumul acesteia, Curtea a subliniat că, așa cum prevede art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017, valoarea reparației se stabilește folosind sistemele de evaluare specializate sau prin documente emise în condițiile legii în care unitatea reparatoare auto își poate utiliza propria valoare a orei de manoperă afișată. Întrucât legislația nu stabilește dacă un mod de evaluare primează în defavoarea celuilalt, în cazul în care părțile nu pot conveni în mod amiabil asupra modului de calcul al sumei convenite drept despăgubire, litigiul poate fi soluționat fie prin mecanisme alternative de soluționare [de exemplu, Entitatea de Soluționare Alternativă a Litigiilor în Domeniul Financiar Nonbancar (SAL-Fin)], fie pe baza hotărârii definitive a instanței, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 132/2017. În cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin soluționarea alternativă a litigiilor sau prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în baza acordului rezultat în urma soluționării alternative a litigiului sau în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă [art. 23 alin. (6) din Legea nr. 132/2017].

70. Curtea a mai reținut că în situația constatării unor eventuale neregularități/abuzuri din partea unităților reparatoare auto (cu privire la stabilirea valorii proprii a orei de manoperă), acestea pot fi sancționate prin mecanisme instituite la nivel legal, preponderent de natură jurisdicțională, dar și prin sesizarea instituțiilor cu atribuții în acest domeniu (spre exemplu, Consiliul Concurenței sau Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor), care pot interveni pentru remedierea neregularităților/abuzurilor constatate.

71. Cu privire la critica referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 57, Curtea a constatat că acestea nu sunt incidente în cauză.

72. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

73. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea de Asigurare-Reasigurare City Insurance — S.A. din București în dosarele nr. 10.813/299/2020, nr. 21.502/299/2020, nr. 75/299/2020, nr. 10.394/299/2019, nr. 10.468/299/2020, nr. 11.101/299/2020, nr. 11.113/299/2020, nr. 14.180/299/2020, nr. 17.855/299/2020, nr. 21.485/299/2020, nr. 20.985/299/2020, nr. 10.080/299/2020, nr. 11.833/299/2020, nr. 11.843/299/2020, nr. 11.831/299/2020, nr. 33.102/299/2020, nr. 33.797/299/2020, nr. 11.798/299/2020, nr. 37.069/299/2020, nr. 20.987/299/2020, nr. 21.500/299/2020, nr. 19.861/299/2020, nr. 19.891/299/2020, nr. 19.172/299/2020, nr. 1.534/299/2021, nr. 41.414/299/2020, nr. 11.908/299/2020, nr. 21.487/299/2020, nr. 679/299/2021, nr. 1.542/299/2021, nr. 24.544/299/2020, nr. 9.568/299/2020, nr. 27.661/299/2020, nr. 5.177/299/2021, nr. 5.963/299/2021, nr. 681/299/2021, nr. 21.294/299/2020, nr. 687/299/2021, nr. 1.538/299/2021, nr. 20.983/299/2020, nr. 11.149/299/2020, nr. 9.510/299/2021, nr. 21.145/299/2020 și nr. 36.452/299/2020 ale Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 11.531/299/2019, nr. 27.438/299/2018, nr. 31.869/299/2018, nr. 8.681/299/2019, nr. 8.684/299/2019, nr. 2.020/299/2019, nr. 13.266/299/2019, nr. 30.194/299/2019, nr. 12.052/299/2019, nr. 28.020/299/2019, nr. 22.824/299/2019, nr. 30.198/299/2019, nr. 30.961/299/2019, nr. 30.193/299/2019, nr. 11.528/299/2019, nr. 12.601/299/2019, nr. 29.039/299/2018, nr. 35.160/299/2018 și nr. 2.835/299/2019 ale Tribunalului București — Secția a VI-a civilă, în dosarele nr. 30.794/325/2019, nr. 25.814/325/2020, nr. 29.240/325/2020, nr. 807/325/2020, nr. 18.869/325/2020, nr. 25.054/325/2020, nr. 25.826/325/2020, nr. 12.596/325/2020, nr. 27.592/325/2020, nr. 379/325/2021, nr. 33.061/325/2020, nr. 31.699/325/2020, nr. 29.041/325/2020, nr. 27.466/325/2020, nr. 29.243/325/2020, nr. 4.144/325/2021, nr. 6.295/325/2021, nr. 27.587/325/2020, nr. 3.213/325/2021 și nr. 6.732/325/2020 ale Judecătoriai Timișoara — Secția I civilă, în dosarele nr. 19.626/325/2020, nr. 26.208/325/2020, nr. 27.463/325/2020, nr. 25.821/325/2020, nr. 25.057/325/2020, nr. 29.039/325/2020, nr. 25.042/325/2020, nr. 25.335/325/2020, nr. 35.382/325/2019, nr. 29.042/325/2020, nr. 34.627/325/2020, nr. 25.059/325/2020, nr. 2.172/325/2021, nr. 31.701/325/2020, nr. 3.194/325/2021, nr. 4.408/325/2021 și nr. 5.193/325/2021 ale Judecătoriai Timișoara — Secția a II-a civilă, în dosarele nr. 2.727/299/2020, nr. 7.634/299/2020, nr. 10.800/299/2020, nr. 11.817/299/2020, nr. 22.358/299/2020, nr. 26.925/299/2020, nr. 30.136/299/2020, nr. 19.889/299/2020, nr. 34.675/299/2020, nr. 30.387/299/2020, nr. 8.961/94/2020, nr. 33.129/299/2020, nr. 21.146/299/2020, nr. 33.345/299/2020, nr. 20.986/299/2020, nr. 12.725/299/2020, nr. 10.066/299/2020, nr. 31.945/299/2020, nr. 19.898/299/2020, nr. 19.610/299/2020, nr. 21.295/299/2020, nr. 38.308/299/2019, nr. 36.331/299/2020, nr. 1.539/299/2021, nr. 15.632/299/2020, nr. 30.389/299/2020, nr. 30.385/299/2020, nr. 34.697/299/2020, nr. 4.906/299/2021, nr. 8.872/299/2021, nr. 33.848/299/2020, nr. 11.823/299/2020, nr. 19.607/299/2020, nr. 20.977/299/2020, nr. 1.543/299/2021, nr. 18.999/299/2019, nr. 686/299/2021, nr. 1.510/299/2021, nr. 1.514/299/2021 și nr. 5.013/299/2021 ale Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția I civilă, în Dosarul nr. 35.158/299/2018 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă, în dosarele nr. 7.532/325/2020, nr. 23.395/325/2019, nr. 11.592/325/2019, nr. 13.337/325/2019, nr. 19.858/325/2019, nr. 22.558/325/2019, nr. 23.004/325/2019, nr. 23.662/325/2019, nr. 19.167/325/2020, nr. 8.919/325/2020, nr. 7.530/325/2020, nr. 26.007/325/2020, nr. 11.188/325/2020, nr. 21.029/325/2020, nr. 26.006/325/2020 și nr. 10.232/325/2020 ale Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 12.688/215/2020 al Judecătoriai Craiova — Secția I civilă, în dosarele nr. 21.430/303/2020, nr. 17.257/303/2020 și nr. 17.717/303/2020 ale Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, în dosarele nr. 2.866/298/2020, nr. 2.868/298/2020, nr. 2.875/298/2020, nr. 2.879/298/2020 și nr. 2.873/298/2020 ale Judecătoriai Sebeș, în Dosarul nr. 1.838/298/2020 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și în Dosarul nr. 1.005/301/2020 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, precum și de Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A. din Voluntari, Ilfov, în Dosarul nr. 23.041/94/2019 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă, în Dosarul nr. 24.532/215/2019 al Tribunalului Dolj — Secția a II-a civilă și în Dosarul nr. 2.824/182/2020 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, Tribunalului București — Secția a VI-a civilă, Judecătoriai Timișoara — Secția I civilă, Judecătoriai Timișoara — Secția a II-a civilă, Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția I civilă, Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă, Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, Judecătoriai Craiova — Secția I civilă, Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătoriai Sebeș, Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, Tribunalului Ilfov — Secția civilă, Tribunalului Dolj — Secția a II-a civilă și Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Titirișcă

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare și modernizare sediul central al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, situat în Calea Victoriei nr. 19, sectorul 3, municipiul București”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Consolidare și modernizare sediul central al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, situat în Calea Victoriei nr. 19, sectorul 3, municipiul București”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și bugetul Ministerului

Afacerilor Interne, alocat pentru Inspectoratul General al Poliției Române — Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat
p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Marin Țole,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 11 ianuarie 2024.
Nr. 14.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Consolidare și modernizare sediul central al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, situat în Calea Victoriei nr. 19, sectorul 3, municipiul București”

Titular: Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Beneficiar: Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe perioada realizării investiției

Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Generală de Poliție a municipiului București (D.G.P.M.B.)

Amplasament: Calea Victoriei nr. 19, sectorul 3, municipiul București

Indicatorii tehnico-economici:

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA),	273.392	mii lei
din care C + M	174.292	mii lei
Valoarea finanțată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prin Programul național de construcții de interes public sau național — prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A. (inclusiv TVA),	252.617	mii lei
din care C + M	155.276	mii lei
Valoarea finanțată de Ministerul Afacerilor Interne prin D.G.P.M.B. inclusiv rest de executat, din care C + M	20.775*	mii lei
(în prețuri valabile la data de 4.10.2022, 1 euro = 4,9471 lei)	19.016	mii lei
<u>Eșalonarea investiției — rest de executat: INV/C + M</u>		
— Anul I	<u>INV</u>	<u>77.117</u> mii lei
	C + M	46.015 mii lei
— Anul II	<u>INV</u>	<u>84.618</u> mii lei
	C + M	61.092 mii lei
— Anul III	<u>INV</u>	<u>92.966</u> mii lei
	C + M	49.657 mii lei

*Decontată anterior de Ministerul Afacerilor Interne prin D.G.P.M.B. suma de 18.690 mii lei cu TVA; rest de finanțat — 2.084 mii lei cu TVA, din care C + M 1.488 mii lei.

Capacități:

— suprafață desfășurată corp C1

mpAd 20.121,95

— regim de înălțime propus corp C1

2S + P + 6E + pod

Durata rest de executat a obiectivului de investiții

luni 36

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și bugetul Ministerului Afacerilor Interne, alocat pentru Inspectoratul General al Poliției Române — Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse de finanțare legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind închirierea imobilului 5055 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 861 alin. (3) și art. 868 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 333 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă închirierea imobilului 5055, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea înființării unor culturi agricole.

(2) Închirierea imobilului prevăzut la alin. (1) se face prin licitație publică, în condițiile legii.

(3) Contractul de închiriere se încheie pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii o singură dată, cu aceeași perioadă, prin act adițional, cu acordul părților.

(4) Prețul minim al închirierii pentru imobilul 5055 este de 1.506,5 euro/lună fără TVA, iar plata va fi efectuată în lei, la cursul de schimb valutar leu—euro stabilit de Banca Națională a României în ziua emiterii facturii.

Art. 2. — Se împuternicește Ministerul Apărării Naționale, în calitate de administrator al imobilului 5055, să deruleze procedura de licitație publică pentru închirierea imobilului prevăzută la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — Sumele obținute din închirierea imobilului prevăzut la art. 1 alin. (1) se varsă integral la bugetul de stat.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Bolș

București, 11 ianuarie 2024.

Nr. 15.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului 5055 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care se închiriază

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică, nr. cărții funciare/nr. cadastral, valoarea de inventar a imobilului înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Elementele-cadru de descriere tehnică ale imobilului care se închiriază, nr. cărții funciare/nr. cadastral și valoarea de inventar	Persoana juridică în administrarea căreia se află imobilul
0	1	2	3	4	5	6	7
1	107091	8.19.01	Imobil 5055	Județul Constanța, comuna Fântânele	Teren* Carte funciară nr. 103989 Fântânele Nr. cadastral 103989 Valoarea de inventar = 1.301.008 lei	Teren — suprafața terenului = 786.032 mp — valoarea de inventar = 1.301.008 lei Carte funciară nr. 103989 Fântânele Nr. cadastral 103989	Ministerul Apărării Naționale CUI — 11424532

* Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FAMILIEI, TINERETULUI ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE

ORDIN

privind aprobarea Ghidului specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență — sesiunea a II-a, în cadrul apelului de proiecte PNRR/2024/C13/I1, componenta 13 — Reforme sociale, investiția I1: Crearea unei rețele de centre de zi pentru copiii expuși riscului de a fi separați de familie

În temeiul prevederilor:

— art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) 2020/2.094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 și ale Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 209/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere:

— Referatul nr. 54 din 12.01.2023 emis de Direcția generală implementarea Programului național de redresare și reziliență și alte finanțări pentru aprobarea Ghidului specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență — sesiunea a II-a, în cadrul apelului de proiecte PNRR/2024/C13/I1, componenta 13 — Reforme sociale, investiția I1: Crearea unei rețele de centre de zi pentru copiii expuși riscului de a fi separați de familie;

— Acordul de finanțare nr. 26.592 din 8.03.2022 privind implementarea reformei și investiției finanțate prin Planul național de redresare și reziliență încheiat între Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, cu modificările și completările ulterioare;

— Avizul Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene nr. 222.748/23/12.01.2023 în calitate de coordonator național al Programului național de redresare și reziliență,

în temeiul art. 10 alin. (1), (3) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 22/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Ghidul specific — Condiții de accesare a fondurilor europene aferente Planului național de redresare și reziliență — sesiunea a II-a, în cadrul apelului de proiecte PNRR/2024/C13/I1, componenta 13 — Reforme sociale, investiția I1: Crearea unei rețele de centre de zi pentru copiii expuși riscului de a fi separați de familie, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse,
Natalia-Elena Intotero

București, 15 ianuarie 2024.
Nr. 25.007.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 479345